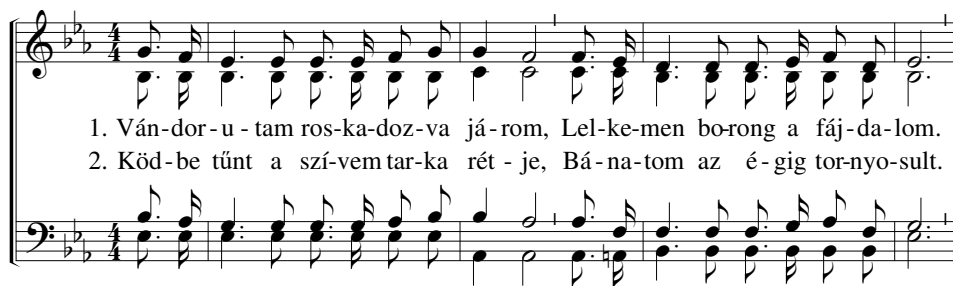

65. Vándorutam roskadozva járom...

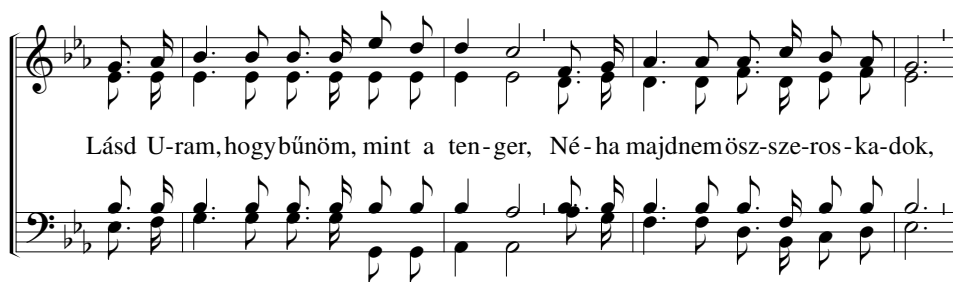
Con dolore

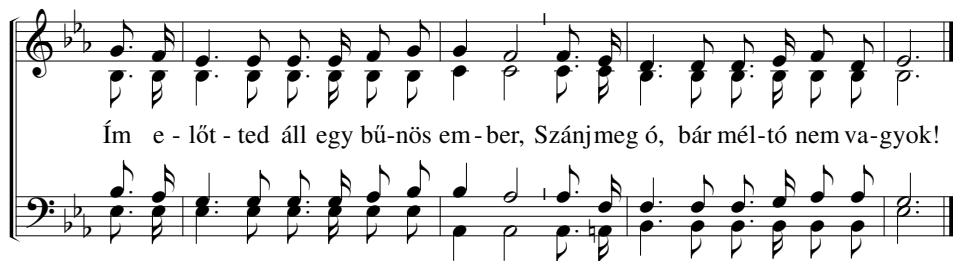
1. Ván-dor-u - tam ros-ka-doz-va já-rom, Lel-ke-men bo-rong a fáj-da-lom.
2. Köd-be tűnt a szí-ve-m tar-ka rét - je, Bá-na-tom az é-gig tor-nyo-sult.

Éj-sza-kán is el-ke-rül az á-lom, Ak-kor is a szí-ve-m fáj-la-lom.
Bús ma-gány-ban kí-nos éj sö - tét - je, Szí-vet té - pő mó-don rám bo-rult.

Lásd U-ram, hogy bűn-öm, mint a ten-ger, Né-ha majdnem ösz-sze-ros-ka-dok,

Ím e - lőt - ted áll egy bű-nös em-ber, Szánj meg ó, bár méltó nem va-gyok!

3. Itt hozom az életem rontott útját, Íme Néked végleg átadom!
Vedd át szívem minden hódolatját, S vándor éltem, drága Jézusom.
Lásd Uram, hogy bűnöm mint a tenger, Néha majdnem összeroskadok,
Ím előtted áll egy bűnös ember, Szánj meg ó, bár méltó nem vagyok.
4. Bűnbocsánat éltető Igéjét, Jézus szólja mennyből most hozzád.
Kínos éjed minden fájdalmaért, Vére hullt ott fenn a Golgotán.
Nála minden bűnre van bocsánat, Megtisztít az áldott, drága vér!
Tűnjön el a szívedből a bánat, Megbocsájt Atyánk a Jézusért!